

Analysavdelningen
Enheten för policy och statistik
Rurik Holmberg
016-544 22 87
rurik.holmberg@energimyndigheten.se

Finansdepartementet
fi.registrator@regeringskansliet.se

Yttrande angående Huvudbetänkandet Långtidsutredningen 2015 (SOU 2015-104)

Sammanfattning

Energimyndigheten begränsar sitt yttrande till de aspekter som direkt berör myndighetens verksamhetsområde.

- Energimyndigheten avstyrker utredningens slutsats att endast ett mål för energi- och klimatpolitiken (utsläpp) vore mer ändamålsenligt än nuvarande tre mål (dvs. utsläpp, förnybart och energieffektivisering).
- Energimyndigheten menar att såväl argument som slutsatser gällande förnybart- och energieffektiviseringsmålen är påtagligt ensidiga.

Energimyndighetens ställningstagande

Energimyndigheten anser att en framgångsrik energi- och klimatpolitik förutsätter att man behåller de tre målen (utsläpp, förnybart och energieffektivisering), i synnerhet om man breddar perspektivet att förutom klimat omfatta även miljö i allmänhet.

Det argument som i utredningen anförs mot förnybartmålet och energieffektiviseringsmålet är till sin karaktär svepande, nämligen att generellt utformade regler skapar flexibilitet. Detta kan givetvis drivas som en övergripande tes, men i specifika frågor måste diskussionen få mera substans.

Energipolitiken har fler mål än minskad klimatpåverkan, vilket motiverar ytterligare mål utöver utsläppsminskning. Sådana mål är till exempel ökad försörjningstrygghet, ekologisk hållbarhet och förbättrad konkurrenskraft. Det är följaktligen högst rimligt med målsättningar för effektivare energianvändning och ökad andel förnybart, eftersom även fossilfria energikällor påverkar miljön. Miljöpolitiken är ett bredare fält än klimatpolitiken och därför måste även aspekter utanför klimatmålet beaktas. Även EU-samarbetet förutsätter att Sverige har dessa mål.

I policyslutsatserna framförs att Sverige bör lägga kraft på att effektivisera den nationella miljö- och klimatpolitiken – inte på att höja de nationella ambitionerna ytterligare. Denna slutsats underbyggs emellertid inte i den föregående analysen, eftersom det inte diskuteras vad som är en lämplig nivå på miljö- och klimatambitionerna utan enbart om vikten av att politiken – oavsett ambitionsnivå – genomförs på ett effektivt sätt. Energimyndigheten anser att om utredningen ska ge rekommendationer om miljö- och klimatpolitiken så bör dessa underbyggas av en betydligt djupare analys.

Därutöver förekommer det styrmedel som enligt utredningen visat sig ineffektiva, såsom riktade subventioner och investeringsstöd till energieffektivisering. Det framgår inte av själva utredningen vilka styrmedel man syftar på. Att bygga upp en generell argumentation om ineffektiviteten i subventioner och investeringsstöd till bland annat energieffektivisering med otydliga hänvisningar gör det svårt för Energimyndigheten att värdera resonemanget.

Specifika synpunkter

Det är värt att notera att flera myndigheter utöver KI har berört frågan om antalet mål för energi- och klimatpolitiken genom sina ansvarsområden. Energimyndigheten är en av dessa.

Beslut i detta ärende har fattats av avdelningschefen Zofia Lublin. I den slutliga handläggningen har deltagit enhetschefen Klaus Hammes. Föredragande har varit handläggaren Rurik Holmberg.

Zofia Lublin
Rurik Holmberg